

Să facem o mică reculegere. Să ne examinăm conștiința noastră: rămas-am noi Românii uniți în aceasta frumoasă și de Dumnezeu binecuvântată țară, — tot în spiritul Alba-Iuliei din 1 Dec. 1918?

Ce departe suntem deja de aceasta Alba-Iulie!

Par'că ar fi un veac întreg ce ne desparte de ea!

Cum s'a schimbat situația! Cum s'a schimbat Românul!

Și mă întreb: pentru ce? De ce ne mai învrăj-bim noi între noi. De ce ne divizăm în partide, confesiuni, etc.

De ce suntem unii „Regățeni” iar alții „Boangheni”?

De ce suntem unii „Ortodocși” iar alții „catolici”?

De ce ne urim, de ce ne prigonim unii pe alții? De ce ne iubim, nu ne dorim unii pe alții, ca și în 1918?

De ce? De ce?

Nu vedeți, frați Români, că Ungaria iarăși stă la pândă la granițele noastre? Ungaria aceea, batjocurită, zdrobită, rușinată, care în 1918 sărută opinca valahă care a scăpat-o de comunism, și care azi se obrăznicește din nou, exploatând încăerarea dintre noi.

„Români din patru unghiuri, uniți-vă, în cuget, un fi-vă în simțiri!”

Lăsați dracului „oarba neunire” și vrajba dintre voi, și să ne întorcem iarăși la cântecele patriotice ale părinților noștri, și să cântăm cu toții, cum am cântat și noi în 1918:

„Hai să dăm mână cu mână,

Cei cu inimă română...
Iarba rea din holdă piară
Pieră dușmanul din țară
Ca'ntre noi să nu mai fie
Decât flori și armonie!”

I. Bilțiu-Dancuș

Primirea solemnă în congregația Mariană a elevelor.

— Serbarea Mariană —

Ziua de 21 Nov. a. c. a fost o zi de mare sărbătoare și bucurie sufletească pentru elevele greco-catolice dela liceul de fete „Domnița Ileana” din localitate. In această zi au fost primite în congregația Mariană a elevelor 34 candidate din clasele IV—VII, iar 6 membre și au reînnoit votul (făgăduința). Actul primirii s'a săvârșit în capela liceului la sfârșitul sf. liturgii de către revrs. vicar Ștefan Pop, asistat de M. O. Vasile Pop, directorul școlii normale. Cu această ocazie, elevele marianiste secundate de alte eleve din cursul supe-

rior au dat o frumoasă și bine reușită serbare artistică religioasă, în sala de gimnastică a liceului.

Programul s'a început cu cele două coruri: Heruvicul și Ca pe Impăratul, conduse de dna Elisabeta Jurca, după care a urmat conferința bine documentată, cu dese citate biblice, a elevei Amalia Batint, prefecta congregației, duetul la vioară a elevelor M. Epure și M. Câmpeanu, Rugăciune (poezie) de Militaru, frumos recitată de eleva Ana Maria Berinde și canto solo: Aria Rinaldo, cântată dulce de eleva G. Németh. A plăcut mult publicului monologul „Trebuie să învățăm” jucat, cu talent și cu o clară declarație, de eleva L. Șuranyi (cl. VI). Eleva L. Munteanu (cl. VI), a executat solo la pian: o serenadă din Tosselli. S'a jucat: „Menirea Muzelor” (melodramă de Păun. Muzica de prof D. Stan). Cocul liceului de fete și orchestra liceului de băieți. Rolurile au fost interpretate de elevele: Poezia: Livia Birlea (frumoasă ca o poezie), Muzica: G. Németh (cu o liră în brațe), Pictura: Eleva Vodă-Bota. Un succes neașteptat a avut baletul preoteselor din opera „Aida”, lăsând o frumoasă impresie spectatorilor. Elevele din balet: Livia Birlea (cl. VIII), G. Beleca (cl. VIII), Bob Hangea VIII, E. Finkei VIII, Clara Pop VIII, A. Domide VII, T. Cleine VII, Cl. Gudera VI, E. Vodă-Bota VI, A. Iuga VI, G. Németh VI, A. Doros V. La pian: T. Mezei cl. VII, vioară: elevul Marcovici.

Meritul serbării se datorește

O carte nouă.

În curând va apărea cartea Dsoarei Dr. Irina Berinde intitulată „Fecioara Înțeleaptă”.

Cartea menită de a aduce o rază de lumină în fragedele suflete feminine amenințate azi de atâtea greșeli în urutul asurzitor al zilelor babilonice de azi, va fi o călăuză singură, o îndrumătoare preciză pe calea perfecționării.

Publicăm, o bucată din partea introductivă a cărții, arătând motivul pentru care s'a scris: „aceasta carte vrea să fie de folos fetei tinere în cazuri de lupte grele sufletești”.

Se poate comanda la Librăria Asociațiunii — Sighet Piața Unirii 25.

Însemnătatea parabolei fecioarelor înțelepte și nebune.

Sf. Scriptură ne dovedește minunat în parabola fecioarelor dreptul ei de a trăi până ce trăiește suflare de om pe pământ, pentru că în vreme aceea, când orice s'a cerut mai mult dela femeie decât înțelepciunea, ea leagă două noțiuni care până atunci au fost exclusive: *fata și înțelepciunea*. Și încă cum o face aceasta! Conduita fetelor înțelepte din parabolă e mult reliefată prin contrastul ce ni-l oferă purtarea fecioarelor nebune când o comparăm cu aceea a înțeleptelor. Iar comparația aceasta urmează în mod firesc din conținutul parabolei. Prin aceasta

Sf. Scriptură cu 19 secole mai nainte a cerut fetelor tinere ceea ce azi pretindem dela ele *Înțelepciune*. Feminismul întreg aici își are rădăcina. Dintre zece fecioare numai cinci știu să acționeze rațional iar Evanghelia între șirurile ei implică dorința ca și fecioarele veacului al XX-lea să acționeze asemenea și aici se întâlnește cu feminismul care în manifestările lui lipsite de curente străine, vrea să dovedească că femeia e capabilă să cugete și să urmeze calea arătată de rațiune.

Însă dacă ne ocupăm mai aprofundat de parabola fecioarelor, ne dă de gândit însemnătatea candelii și a untdelemnului. Ce va fi candela fără care o fecioară înțeleaptă nu poate pleca la drum în noaptea vieții și ce oleu va arde în ea luminând viața ei? La ce foc se va aprinde candela aceasta? Aceste sunt întrebări, la care ne este greu, dar trebuie să răspundem, pentru că întreg cursul vieții unei fete depinde de felul cum își luminează și își vede ea cărările. Este greu a răspunde la aceste întrebări, pentru că viața fetelor diferă după împrejurări externe și am fi tentați să credem că în conformitate cu diferitele împrejurări, diferite norme de viață sunt necesare. Însă nu e așa! Conduita înțeleaptă are legi generale, dela care fecioara înțeleaptă nu se poate abate și de aceea candela, untul de lemn și focul vor avea aceeași însemnătate pentru toate fetele tinere.

Normele conduitei lor sunt eterne dar trebuie formulate. Chiar pentru că compunerea principiilor de morală practică a fetelor este de enormă însemnătate, persoanele chemate n'ar trebui să se sfiască să le formuleze. Anume: dacă este cineva neapărat contra cruzimii vieții aceasta e fata tânără sjunsă între străini. Până ce trăiește sub ochii plini de grijă ai mamei, poate că este apărată și de cel mai mic vânt, — dar îndepărtându-se de casa părintească, este expusă furtunii care se naște în jurul ei din ispitele mediului și din deșteptarea sensualității până atunci adormite. Nefericită e fata tânără care în asemenea furtună nu e puternic înrădăcinată în solul binelui. Dar și fata care are energia să reziste acestei furtuni, are răspânții de drumuri, momente de indoieli, în aceste momente vrea s-o ajute cartea aceasta.

Fata tânără care trăiește în jurul mamei ei, poate să aibă și ea conflicte cu sine însăși, conflicte despre care nu vrea să vorbească nimănui și aceste poate vor găsi sfârșit fericit consultând cele ce urmează.

Cartea aceasta n'are pretenția să fie și nici un poate fi considerată drept etică. Nu s'a scris decât pentru ca să atingă problemele morale mai acute ale fetelor. Nu se folosește terminologia științifică, bunăoară nu se face distincție între lege și normă, între cauză și motiv. Această carte vrea să-i fie de folos fetei tinere și sperăm că în cazuri de lupte grele sufletești, când partea ce mai slabă a eului ei se ridică și vrea să ia în stăpânire ființa ei întreagă, sărmana fecioară va găsi în aceste șiruri sprijin puternic pentru scânteia care unește tot ce e mai bun în firea omenească: *pentru suflet*.

